

Z menoj po mojem mestu

Z menoj po poteh izobraževanja

Vodi vas: Rosita Mihailova

Pridite v Ruse in podali se bomo po mestu skupaj z mojimi vnuki. Ogledali si bomo prostore znanja, izobraževanja in poklicnega usposabljanja.

Stopimo najprej po **Aleksandrovi cesti**, ki mi budi pretekle spomine, spomine na sedanost in upanje za prihodnost. Pojdimo vse do Trga Battenberg do Območne knjižnice in oglejmo si otroški oddelek in oddelek s knjigami v tujem jeziku. Stavba je ena od arhitekturnih stvaritev, ki obkrožajo trg. Zgradili so jo v začetku stoletja. Oznaka Evropska kulturna dediščina je blizu vhoda v knjižnico. Zgradba je bila zgrajena na prelomu iz 19. v 20. stoletje. Tam je bila sprva *Bolgarska gospodarska zbornica*. Ko so stavbo namenili območni knjižnici, so izbrali ime zanjo in sicer Lyuben Karavelov, veliki bolgarski pisatelj in revolucionar, ki je v času po osvoboditvi, iz Bukarešte v Ruse preselil tiskarno.

V vrtovih, v središču trga, so številne klopi, tako, da bomo lahko za trenutek postali in sedli in opazovali otroke na rolerjih. Tam je tudi spomenik žrtvam, ki so padle v Bolgarsko srbski vojni leta 1885. Okrog spomenika so drevesa in cvetje. Na sredi je okrogel vodnjak, ki ga krasijo štiri gole ženske figure. Naredil jih je talentiran bolgarski kipar, Lyubomir Dalchev. Tam se ob poletnih dneh lahko naužijemo svežine.

Poleg knjižnice je stara poštna zgradba iz leta 1935 in v tej zgradbi so uporabljali nemški avtomatski telefon in naenkrat je bil moč vzpostaviti okrog 1000 klicev.

Naš obisk bomo zdaj namenili *Zgodovinskemu muzeju*, prvi javni zgradbi v osvobojeni Bolgariji (1882). Od leta 2007 dalje je tu muzej. Ta je središče številnih dogodkov, srečanj, razstav, tekmovanj itd. Najbolje se o preteklosti učimo, če vidimo predmete iz preteklosti. Tako so v Zgodovinskem muzeju tudi razstave kot je denimo tista z naslovom "Sesalci, stari 6 milijonov let. Razstava je pritegnila mnoge radovedne, vedoželjne, mlade in stare.

Ponosna sem, da vas lahko popeljem k najstarejšim bolgarskim šolam iz leta 1848. K osnovni šoli Hristo Botev kjer so učenci od prvega razreda dalje. Moji vnuki si ne morejo predstavljati, da je njihova babica bila učenka 125. generacije te šole.

Pokazala vam bom tudi poklicno šolo Atanas Burov, ki ima prav tako dolgo zgodovino (1923). Vzgaja, že dolga leta, vajence in mojstre. In zdaj je tu poklicna šola, kjer se je moč učiti strojnih tehnologij, učencev pa je več kot 300.

Našo pot bomo zaključili pri šoli, kjer je moj mož, stari oče mojih vnukov, delal več kot 40 let. Univerza Angel Kanchev. Zgradba je prav tako arhitekturni dosežek, je mešanica med tradicijo in modernizmom. Pridali so ji še študijsko zgradbo 2, kjer

lahko predavalnica sprejme 800 študentov. V ozadju je lep park, ki me spominja na univerzitetne kampuse drugod. Zdaj smo ustanovili tudi center za izobraževanje odraslih, kjer lahko študirajo tudi babice in dedki.